

St. Olav- posten

ORGAN FOR ORDENEN
RIDDERE
AV
DET HVITE KORS
3/2011 Årgang 39

Innhold

Gode Ordensbrødre <i>- Riksdrott Ole M. Granum</i>	side 3
Hvordan møter du et menneske som har opplevd sitt livs største krise? <i>- Broder Audun Skauby</i>	side 4
Velkommen til Riksting på Kongsberg 9. - 10. mars 2012 <i>- Broder Tore Strøm Ørebech</i>	side 6
Hva skjer`a? <i>- Riksjarl Leif Aker</i>	side 8
Gerhard S.C.H. Paoli <i>- Broder Knut A. Olsen</i>	side 10
Våre Hedersbrødre	side 12
En tragedie vi ikke trodde kunne ramme oss <i>- Broder Svein Erik Strande</i>	side 14
Å leva, det er i livet det er å finna det største verd <i>- Riksskald Peder J. Smehaug</i>	side 15
Diverse nytt	side 16
Døde Brødre	side 18
Nye Brødre	side 19

Rikstinget på Kongsberg 2012 se s. 6

Gerhard S. C. H. Paoli se s. 10

Våre hedersbrødre se s. 12

Side 19 "Adgang"
© Billedkunstner Tor Olav Foss,
2320 Furnes

Rikslosjen for Ordenen Riddere av Det Hvite Kors i Norge

Stiftet 22. januar 1908

Adr: R.H.K. - NORGE, Postboks 1110, 2806 Gjøvik

Ordenens hjemmeside: www.losje.org

Riksrådet:

Riksdrott: Ole M. Granum, Losje XV,
m. 920 91 842 e-post: rhkrd@losje.org

Riksjarl: Leif Aker, Losje XXVII
m. 909 34639 e-post: rhkrj@losje.org

Rikslendermann: Øystein Tunli, Losje XVIII,
m. 95 23 56 52 e-post: rhkrl@losje.org

Rikskansler: Willy Laursen, Losje III
e-post: rhkkans@losje.org

Riksskattmester: Roar Flatmoen, Losje XVIII
m. 95 23 76 57 e-post: rhksskattm@losje.org

Gode Ordensbrødre

Igjen er en sommer over. Denne sommeren ble dessverre lite minneverdig. 22. juli 2011 vil for alltid bli en mørk dato i vårt lands historie. Ondskapens ansikt viste seg for oss med all sin gruffullhet.

Når heller ikke sommerværet har vært slik vi husker det fra den gang vi var barn, så er det vel god grunn til å se svart på det meste? Neida, jeg er sikker på at dere har greid å lade opp batteriene og er klar for å møte frem i losjene, føle samholdet, og la dere gledes over møtenes ritualer og innhold.

For meg personlig har denne sommeren vært en reise gjennom Europas historie, både den gamle og den noe nyere historie. Kontrastene var store fra slum i Romania til vest-europas overflod og velstand, fra møte med mennesker og byer på Balkan som var preget av krigen der til maktens korridorer i NATOs hovedkvarter.

En vakker og varm kveld i sommer var jeg i byen Vukovar i Kroatia. Denne byen ble nesten fullstendig ødelagt av naboene, serberne, i 1991. Store menneskelige tragedier utspant seg. I dag bor det nesten like mange serbere som kroatere i byen. Hvordan er det mulig å kunne leve sammen bare tjue år etter et folkemord? Vi fikk vite at det nok var vanskelig for den eldste del av befolkningen, men ungdommen fant sine kjæresten på tvers av folkegruppene og da er det håp når kjærligheten får bestemme.

Arbeidet med sammenslåingen av våre to organisasjoner går videre og nå er det ikke lang tid igjen før det historiske møtet på Kongsberg i mars neste år. Det gjenstår lite av praktisk arbeid før vi kan si oss ferdige, men jeg har en følelse av at St. Olavlosjene må knyttes mer til den prosessen som gjenstår. Jeg tenker spesielt på informasjon om det som kommer. Ingen Broder skal si at dette visste jeg ikke noe om når vi gjennomfører sammenslåingen. Det hviler et spesielt ansvar på losjenes Drotter for å få dette til, men de skal få all den hjelp som trengs fra Riksrådet.

Vel møtt til høstens møter. Møt frem og bli beriket, men berik også du dine medbrødre/medsøstre

Med Broderlig hilsen

Ole M. Granum
Riksdrott

Hvordan møter du et menneske som har opplevd eller opplever sitt livs største krise?

Gode Ordensbrødre.

Jeg jobber i Sjøforsvaret og ett av mine ansvarsområder er å være leder for Sjøforsvarets svartelefon for pårørende og administrativ foresatt for Sjøforsvarets Pårørendekontakter. Svartelefontjenesten blir bemannet når ulykken eller katastrofen er skjedd med "vårt" personell og de pårørende må ha noen og forholde seg til og for og kunne gi de pårørende bekreftet informasjon, og ikke minst vise omsorg.

Pårørendekontaktene blir tildelt den enkelte familie som har mistet noen eller har noen liggende meget hardt skadd på sykehus. Disse blir "tildelt" familien for inntil 18 måneder og skal være deres støtte og hjelp i den vanskelige tiden. Mitt ansvar er å forsikre at disse 2 gruppene får korrekt og dekkende utdanning, trening og øving. Jeg selv skal ikke bemanne svartelefon, ei heller være pårørendekontakt, men vite behovet for å fungere i disse posisjonene.

Jeg ønsker ned dette og dele en del erfaringer med det arbeidet og ansvaret jeg er satt til å forvalte og som kan være til støtte og hjelp til oss og våre medmennesker:

Vi forbinder gjerne katastrofer med større ødeleggelser, slike som vi i Forsvaret må ta høyde for, slik som tsunami-katastrofen eller andre naturkatastrofer hvor mange menneskeliv går tapt, og hvor det samtidig er store materielle skader. Men der er viktig å huske at det skjer ca. 2000 akutte og drastiske dødsfall (voldsom død) i Norge hvert år. Det utgjør ca. 5 % av alle dødsfall i landet. I tillegg er det ca. 5 % av disse som dør i ulykker som krever mer enn fem liv. Storulykker og katastrofer krever dermed relativt få liv, statistisk sett. Dette har vi lett for å glemme i den "medieskapte" verdenen

vi lever i, hvor det er storulykker og katastrofer som får oppmerksomhet. Men det er dagliglivets personlige katastrofer som rammer de fleste.

Som mennesker vil vi aldri bli fullt ut mentalt forberedt på det som kan ramme oss selv, våre nærmeste og våre egne reaksjoner dersom den personlige katastrofen inntreffer, uansett hva slik katastrofe innebærer. Vi har en tendens til benekting: "Dette vil ikke skje meg". Det er en naturlig, og for så vidt en nødvendig og nyttig forsvarsmekanisme som gjør at vi klarer å leve i hverdagen. Dersom en hele tiden skulle gå rundt å tenke på at en når som helst kan bli utsatt for en ulykke, bli invalid eller kanskje dø, så vil en bli helt handlingslammet og ute av stand til å fungere i hverdagen. Når det er sagt, er det likevel viktig at vi ikke er "totalt benektende" på at noe også kan ramme oss selv, og derfor bør vi opparbeide en mental beredskap. Samtidig er det også viktig at vi tenker forebyggende. Det er faktisk en lang rekke ting vi kan gjøre i det daglige for å forebygge at ulykker, og til dels at alvorlige ulykker, skal inntreffe. Det gjelder både i hjemmene, på skoler, i trafikken og på de ulike arbeidsplassene rundt om i landet. Dette kan virke banalt, men det er viktig å opparbeide rutiner i vårt daglige liv som medfører at vi også psykologisk opplever kontroll.

Erfaringer fra kriser, katastrofer og dagliglivets ulykker har vist oss at det er viktig å kjenne til de mest vanlige stressreaksjonene ved akutte kriser. Dette er viktig både for dem som blir rammet og for dem som skal være hjelpere i den akutte situasjonen.

Det å være forberedt, ha kunnskap om

krisereaksjoner og hva vi kan forvente av reaksjoner i tiden etter en dramatisk hendelse, kan gjøre den nye virkeligheten mindre uvirkelig og fremtiden mindre farlig. Det finnes imidlertid ingen snarvei gjennom det vonde og det vanskelige, men ved å være forberedt og ha kunnskap om hva som kan møte oss, kan veien bli noe lettere å gå.

Det å miste en person som står en nær og betyr mye for en, er en av de største påkjenningene mennesker kan oppleve. Spesielt når døden kommer brått og uventet og vi ikke får tatt et siste farvel. Sorg er en pris vi må betale for kjærlighet og vennskap, og tapet er derfor smertefullt. Som Elie Wiesel har sagt: **“Lidelsen er gitt de levende, og ikke til de døde”**

Det som er viktig i alle sammenhenger der du skal forholde deg til mennesker i krise eller sorg, er og tørre!!!! Tørre og konfrontere disse menneskene – ta kontakt – samtale – vise omsorg og empati – være et medmenneske. Som medmenneske er det viktig at vi tar kontakt med dem som er i sorg. Mange synes det er vanskelig. En kan føle seg hjelpeløs, og noen er engstelige for å være påtrengende; dessuten: “Hva skal jeg si?” Min erfaring er at mennesker i sorg forteller hvor mye det har betydd for dem at andre mennesker har vist omtanke og medfølelse. I slike situasjoner er det ikke det vi sier som er det viktige, men at vi viser omtanke ved å være med på å dele sorgen. Ikke kryss gaten når du ser en nærme seg som nettopp har gjennomgått dyp krise og sorg ifm tapet av en nær og kjær – konfronter vedkommende – en klapp på skulderen er kanskje nok – ord er ofte overflødig.

Kapteinen på supply-båten i Nordsjøen mistet sin kjære kone i alt for tidlig sykdom. Broen brukte å være samlingsstedet når mannskapet hadde en pust i bakken, natt og dag! Når kapteinen begynte å jobbe igjen, en stund etter begravelsen, ble han stående alene på broen! Han følte ikke behov for å snakke, men savnet noen som viste omsorg, bare med og være der. Våg, tørr og konfronter. Det kommer ikke an på å si de rette tingene eller gjøre de rette handlingene. Først og fremst er det viktig og være nærværende.

Sorg og kriser må aldri bli et fagområde som krever spesialkompetanse. Psykologer innen psykiatri kan være hjelpere og

rådgivere, men de må ikke overta det enkelte menneskets evne til å mestre egne kriser. Krise og katastrofebehandling handler om å hjelpe den enkelte kriserammede til å mestre eget liv. Dersom også normale sorg- og krisereaksjoner skal bli gjenstand for profesjonell behandling, vil vi miste noen av våre mest verdifulle og menneskelige egenskaper, nemlig det å kunne gi og ta i mot kjærlighet, støtte og omsorg. Vi må ta vare på disse grunnleggende verdiene.

Sorg kan aldri bli behandlet, men må gjennomleves. I den prosessen er familie, venner og det sosiale nettverket det viktigste grunnlaget for at mennesker i kriser skal finne tilbake til et liv som etter hvert får tilbake sin mening. Fagpersoner er bare viktige som medhjelpere for å understøtte slike prosesser.

I dag blir stadig flere og flere bedrifter flinke til å sende personell som har personellansvar i bedriften på kurs for å bedre være i stand til og takle eventuelle ulykker i egen bedrift. Her er tilbudene mange, men for min egen del kan jeg sterkt anbefale Sjømannskirkens (“norsk kirke i utlandet”) sitt 2 dagers intensive PIO-kurs (personell, informasjon og omsorg) i regi av beredskapsleder Petter Skants; psk@sjomannskirken.no
Diktet “Dikt til de levende” av Theodor Kroeber beskriver på en fin måte manges sorgprosess:

*Når jeg er borte, gråt litt over meg.
Tenk på meg av og til – men ikke for ofte Det er ikke godt for deg og dine nærmeste å la tankene dvele for lenge ved døden
Tenk på meg slik jeg var i noen lykkelige stunder i livet
Fremkall minnene – men ikke for lenge
La meg være i fred slik jeg skal la deg være i fred
Når du lever, skal dine tanker være i livet*

Audun Skauby

Jarl, Losje St. Olav XII, Bergen

Velkommen til Riksting på Kongsberg 9. - 10. mars 2012

Av Tore Storm Ørebech Drott Losje III

Losje III Kongsberg feirer 100 års jubileum i 2012 og skal også være teknisk arrangør for Riksting 2012. Rikstinget finner sted 9. og 10. mars, mens 100-årsfeiringen vil finne sted lørdag 17. november som er stiftelsesdagen. Fredag 9. mars er avsatt til arbeidsmøtet, mens lørdagen vil bli viet til de to Losjemøtene, ett etter gammel ordning og ett hvor embetsmenne etter den nye Konstitusjonen installeres. Lørdagen avsluttes med en bankett i henhold til Ordenens tradisjoner. Banketten vil bli holdt på historisk grunn, i Smeltehytta, tilhørende Norsk Bergverksmuseum på Kongsberg. Her vil man ane at Kongsbergs historie sitter i veggene og samtidig føle et sus av fordums storhet. Kongsberg by ble grunnlagt av Kristian 4. i 1924 etter at sølvet ble funnet av to gjeterne. Sølvmetallet ble offisielt oppdaget i 1623, men det er nok også en av mytene rundt Kongsberg Sølvverk. Sannheten er at 1623 var tidspunktet da sølvfunnet ble kjent for Kongen i København. Gruvene var i drift frem til 1958, med et avbrudd fra 1805 til 1816. Resultatet av dette avbruddet ble at Kongsberg Våpenfabrikk ble grunnlagt i 1814. Dette for å skaffe alternative arbeidsplasser til byen. Resultatet av dette er i dag Kongsberggruppen som holder til i Kongsberg teknologipark.

Sølvfunnet på Kongsberg var til stor glede for Kongen i København. Kongen måtte finansiere sin kriger og da ble sølvet en meget kjærkommen inntekt. Da sølvet ble oppdaget i 1623 tilsvarte verdien av 1 kg sølv 2 årsverk. I dag må man betale ca kr. 1.500 for det samme, så det er ikke vanskelig å skjønne at med en produksjon på ca kr. 5.000 kg i året kunne ikke gruvedriften gå med overskudd i en moderne tid.

Arbeidsmøtet og Losjemøtene vil finne sted i våre lokaler i Logegården på Kongsberg. Vår Ridderhall rommer ca 150 deltagere, så vi arbeider med å finne en måte å fordele de ca 40 plassene som ikke er reservert for delagater og øvrige embetsmenn.

Innkvartering for Rikstingsdelegatene vil bli på Grand hotell som ligger i gangavstand både fra Logegården og fra Smeltehytta.

Losje III Kongsberg ønsker Deg velkommen til begivenhetsrike dager på Kongsberg. Mer informasjon vil bli sendt ut senere.

Vel møtt på Kongsberg 9. og 10 mars 2012!

Ordenen Riddere av Det Hvite Kors

Losje St. Olav XXI - Voss

Lørdag 21. januar 2012 har vi gleden av å invitere våre Ordensbrødre m/ledsager til:

25 års jubileum

Fredag 20. januar

NB! Kl. 17:30 - Vin-smaking: NB! Dette er et tilbud for de som er spesielt interessert og som kanskje ankommer tidlig på fredag. Vi har avtalt med Park Hotel v/ Jan Bruse Andersen om en omvisningsrunde med vin-smaking der han vil ta deg med inn i vinens verden. Hotellet har kanskje Norges største og mest anerkjente privateide vinkjeller. Omvisning og smaking på noen utvalgte viner. kr. 375,-

Kl. 20:00 - Brodertreff fredag kveld (m/ ledsager). Her kan du velge mellom to forskjellige retter.

Tapas - buffé m/ varm mat til kr. 450,- eller "Smalahove" inkl. 1 stk. øl / akevitt til kr. 585,-

Lørdag 21. januar

Kl. 10:00 - Vi starter med en omvisning i **Vangskyrkja** som ligg i gåavstand frå Hotellet. (100 m) **Voss Kyrkje** ofte kalla Vangskyrkja er en steinkirke som ligg sentralt midt på Vossevangen. Den ble trolig bygget rundt år 1270. Kirken har trolig vært hovedkirke i Hordafylket, og soknekyrke for et stort område. Utvendig er kirken dominert av det store og høye mørke tretårnet som er bygd rundt år 1600, samt de åtte massive støttepilarene ved ytterveggene.

Kl. 11:30 - Panoramafilm i Voss Kulturhus. Her vil vi vise filmen "Voss i 4 årstider". Voss Kulturhus som ble bygget i 2011, ligger i gåavstand fra Park Hotell.

Meny:

Jubileums Losjemøte m/bankett

Kl. 16:00 - Jubileums Losjemøte. Det vil bli satt opp busstransport mellom Hotellet og møtelokalet.

Kl. 20:00 - Bankett. Park Hotell. Bankett, inkl. apéritif og 2 glass vin per person kr. 800,-

Meny:

- Blomkålsuppe med Salmalakš og strimlede grønnsaker.
- Hjort flatbiff med Chevresaus og poteterte.
- Konfektkake med vaniljeis og bær.

Overnatting / Arrangement: Park Hotel Vossevangen. Det er reservert rom på en stor del av hotellet til arrangementet. En bør likevel være tidlig ute for å reservere seg plass. Bruk referanse: Losje XXI Voss.

Enkeltrom pr. natt kr. 1.050,-. Dobbelrom pr. natt pr. person kr. 850,- inkl. frokost. Spørsmål kan rettes til Åshild på e-post rekneskap@parkvoss.no eller på tlf. 56 53 10 05.

Påmelding: All påmelding i forbindelse med jubileet skal skje direkte til Park Hotel Vossevangen til tlf: 56 53 10 00 med referanse: Losje XXI Voss.

All betaling i forbindelse med overnatting og arrangementet skal også skje direkte til hotellet. Opplys derfor direkte til hotellet om hvilke arrangement du / dere ønsker å delta på både for fredag og lørdag, med navn, fra hvilken Losje, samt antall personer. Påmeldingsfrist 1. desember 2011.

Det vil bli sendt ut en invitasjon til den enkelte Losje i løpet av høsten. Informasjon vil også være å finne på hjemmesiden til Losje XXI - Voss, under denne adressen: <https://voss.losje.org>

Hva skjer'a?

En kort orientering om 2012 v/Riksjarl Leif Aker

Jeg har mange ganger blitt spurt om hva som skjer i 2012, hvorfor er 2012 annerledes enn 2010; kommer det endringer som i praksis berører oss og møtene, og da jeg mener jeg losjene og Brødrene som går på møter i våre 27 St. Olavslosjer. Møter som avholdes i de tre første gradene.

Mange snakker om 2012 som noe mystisk, spennende og eller rart, men jeg tror det går an å avmystifisere - det aller meste. Derfor har jeg valgt å forsøke nettopp det ved denne orienteringen i St. Olavsposten.

For å få forståelse, innsikt og oversikt, bør vi starte med å se litt på nettopp hva som er situasjonen og status i dag.

Deretter kan vi se litt på hva som skal skje på selve Rikstinget i 2012, og til slutt hva som blir situasjonen etter 2012. Eller med andre ord - hva blir forskjellen mellom i dag - og etter Rikstinget i 2012; sett med ståsted som Broder i en St. Olavslosje.

Men la oss aller først gå litt tilbake i tid.

Rundt årtusenskifte ble det vedtatt på 2 påfølgende Riksting at Ordenen skulle innføre og etablere et nytt Høygradssystem, - ved siden av det vi kan kalle St. Olavs-systemet, slik vi kjenner det fra lang tid tilbake, og slik vi kjenner det, alle vi som møter i de 3 første gradene.

Dette nye Høygradssystemet skal arbeide i 4de til 33 Grad, og er inndelt i såkalte Kapiteler og avsnitt.

St. Antonius kapitelet går fra 4. til 14. Grad og utgjør Perfeksjonskapitelet. Deretter følger St. Andreas kapitelet fra 15. til 18. Grad. Disse kalles Kapitelgradene. Og St. Mikael fra 19 til 33 Grad utgjør det vi kaller Filosofigradene.

I denne sammenheng kan vi kalle St. Olavslosjene et kapitel som arbeider i 1. til 3. Grad, de såkalte symbolgrader.

I 2003 ble så Hovedlosjen St. Antonius til Ordenen Riddere av det Hvite Kors stiftet. Senere, og fram til i dag, har denne losjen blitt tilført ritualer og grader, og blitt hevet til St. Andreas og også nå til St. Mikael.

Det som er skjedd videre etter 2003 og fram til i dag, er at det også er etablert og stiftet Provinsiallosjer rundt om i landet, 6 i alt.

Og flere er ikke planlagt. Disse 6 er: Trønderlagen - Borgar - Miøsen - Viken - Kaupang og Gula.

Dette betyr i praksis at vi i dag har to parallelle systemer innenfor RHK, og begge disse systemer har sin egen ledelse.

St. Olavs-systemet, som vi alle er en del av, består av 27 losjer og som er underlagt Rikslosjen/Riksrådet.

Og de 6 Provinsiallosjene er underlagt Hovedlosjens råd.

Dette er situasjonen slik vi har den i dag.

Det er bestemt at ved Rikstinget i 2012 skal disse to systemer slås i sammen til ett system, eller organisasjon, og da med én felles ledelse.

Da vil det som i dag heter Riksdrott endres til Storkommandør og han vil være Ordenens øverste leder. Han skal lede Storkollegiet og som kan sammenlignes med Riksrådet/Rikshirden.

Og dette blir ledelsen i RHK, både over St. Olavslosjene og Provinsiallosjene. Dette er det som gjør Rikstinget i 2012 spesielt.

Da avvikles Hovedlosjen og Rikslosjen og erstattes med én felles organisasjon. Vår gamle lov for Ordenen erstattes da av den nye Konstitusjonen, og vi får en ny ledelse med helt nye embedstitler.

Rent praktisk vil det bli holdt et arbeidsmøte på Rikstinget, akkurat slik

som det vanligvis gjøres, og deretter et Rikslosjemøte, hvor Rikslosjen avvikles og det hele avsluttes med et nytt møte hvor det nye embedsverk installeres til sine verv. Mer hokus pokus enn det er det egentlig ikke. Nye og andre og flere titler, ja, men det venner vi oss til, - etterhvert.

Det nye Storkollegiet i 32 Grad, som tilsvarer nåværende Rikshird, vil bestå av følgende embedsmenn:

- Storkommandør
- StorÅrmann

- StorPrelat
- StorKantor
- StorVokter
- StorSeglbevarer
- StorStattholder
- 1.StorMarskalk
- 2.StorMarskalk

- Vik. Storkommandør

Det som da blir annerledes etter 2012 i forhold til i dag, for oss, er i korte trekk følgende.

Nye titler på embedsmenn som skal føres inn og ut av Ridderhallen på våre losjemøter, hvis har besøk av en eller flere av disse. Så her må Drott og Skutilsveiner og Losjevakter pugge nye titler, - og ritualer skrives om.

Vi får altså en ny organisasjonsstruktur i hovedsak på riksplan.

For St. Olavslosjene vil eneste endring være at musiker/organist/kantor vil bli en et formelt verv, som skal installeres på lik linje med de øvrige embedsmenn, og med embedstittel Kantor. Hans embedsmerke vil være en Lyre.

Installasjonsseremonien og ritualene må derfor skrives litt om, og tilpasses dette.

I forbindelse med stiftelsen av Høygradssystemet i 2003, ble Ordenen tildelt et nytt charter, d.v.s. vårt gamle charter ble komplettert med ny symbolikk. Alle St. Olavslosjene vil få tilbud om å få tildelt også det nye Charterbilde. Da skal begge Charter benyttes under møtene, og de skal henge side ved side på veggen bak Drott.

Som sikkert mange har registrert, bærer de Brødre som er med i høyere Grader et

Gradsbånd og en annerledes regalie på møtene, enn hva vi benytter på møter i 1,2 og 3. Grad. Vi ser grønne, røde, sorte, blå og lilla som farger på regalier og gradsband. Embedsmennene i St. Olavslosjene skal fortsatt benytte sin embedsregalie slik vi er vant med, uansett om de er med i en høyere grad, og ellers har en annen regalie og farge som de bruker på møter i høyere grader.

Etter at Konstitusjonen trer i kraft i 2012 skal de i tillegg benytte sitt gradsband, dersom de har mottatt et slikt, i tillegg til embedsregalien.

Fram til nå har avholdt Riksting hvert annet år. Etter Konstitusjonens ordlyd skal Riksting avholdes hvert 5 år.

Imidlertid har man valgt en overgangsperiode etter 2012, slik at vil perioden første gang etter 2012 skal være 2 år slik at nytt Riksting blir første gang i 2014, og deretter 3 år, og så deretter følge 5årssykluser.

Det blir derfor litt endringer om **når** St. Olavslosjene velger sine sendemenn som det nå heter, til Riksting i forhold til i dag. Til nå har det vært gjort annethvert år, men etter hvert blir det altså hvert femte år.

Alt i alt betyr dette at i praksis er det svært lite som endres for oss, i forhold til i dag. Og nettopp **det**, har vært utgangspunktet hele tiden, at St. Olavs-losjene **ikke** skulle påvirkes i særlig stor grad av det nye.

Det er som nevnt Konstitusjonen med dens Forskrifter som skal gjelde etter 2012. Det er tidligere avholdt informasjonsmøter i hver enkelt St. Olavslosje for en gjennomgang av denne.

Dette er en stund siden, nye Brødre er kommet til, - og mye er sikkert gått i glemmeboken. Jeg håper derfor den lille gjennomgangen har vært til nytte, og Rikshirdens medlemmer kommer gjerne på besøk til losjene for ytterligere å informere dersom dette skulle være ønskelig fra Brødrene.

Gerhard S. C. H. Paoli.

I vår tidligere historie om Gerhard Paoli har det vært litt vage opplysninger, heller litt hemmeligheter. Men nå ser det ut som om jeg har funnet en del nytt. Han er som tidligere nevnt født i Trondheim og datoen er 24. juni 1815, døpt i Domkirken i Trondheim som nr. 63 den 22/9. 1815 og hans fulle navn er Gerhard Styhr Christian Hjort Paoli og han døde i Chicago 29. Januar 1898, og begravet i Graceland Gravlund.

Hans foreldre het Pascal Essendrop Paoli f. 1770 i København, d. 7/5. 1847 i Christiania, og hustru Anne Bolette Regitze (Anna Bolettha Regina eller Regisse) Lehne f. 15/6. 1788 i Trondheim, d. 10/4. 1848 i Christiania. Som vi vet var Gerhard Paoli lege i Chicago og sammen med Ole T. Birkeland skrev de om ritualene som de fikk fra Eldste-rådet i St. Andrew to the Tistle (Oriental Lodge nr. 33 AF & Am i Chicago) til en norrøn versjon. Han ble i den kjente norske avisen Scandinavien omtalt som "den norske lægestands Nestor"; Han gjorde seg også

bemerket som aktiv deltaker i liberale politiske bevegelser.

Paoli ble som nevnt født i Trondheim, men ellers vet vi svært lite om hans oppvekst, men allerede som 14 åring fikk han seg arbeide i et kjemisk laboratorium, denne interessen for kjemi førte til at han fant opp en metode til å fjerne fuselolje fra alkohol, for denne oppfinnelsen fikk han en medalje ved Crystal Palace- utstillingen i New York i 1853.

I 1839 forsøkte Paoli seg som legestudent ved universitet i den gang Christiania som preliminarist (dvs. Student uten eksamen artium). Etter å ha strøket 3 ganger, reiste han til et hospital i London et års tid, og deretter dro han i 1843 til Sverige. I Stockholm studerte han i tre år ved Korolinska Institutt og Serafimerlasarettet og greide eksamen og fikk licentia practicandi i Sverige.

Mens han var i London i 1842 giftet han seg med Severine Woxen. Sommeren 1846 dro han med familie fra Stockholm med

seilskipet Agder til New York i Amerika hvor de ankom 28/9. 1846. Han brukte Christian Paoli som navn i passasjerlisten. Han var da blitt enkemann idet hans kone Severine Woxen Paoli døde om bord 19/8. 1846 etter en barnefødsel, hun ble begravet i havet, og han hadde da 2 sønner med seg da han steg i land. Den yngste ble født underveis og fikk navnet Henning Bie Paoli og var 5 uker gammel, oppkalt etter kaptein H. J. Bie på skipet de ankom med, den eldste het Cain Johan Paoli og var 1 ½ år , født i Sverige, han er senere nevnt i forskjellige Folketellinger i U.S.A . både under navnet Charles og Carl.

I 1850 bodde Paoli sammen med familien Louis og Sarah Magnusson, i Cincinatti, Hamilton, Ohio, og de flyttet sammen også til Chicago. Louis døde 11/12. 1880, og 4/11. 1881 giftet Paoli seg med enken Sarah C. Magnusson f. 3/8. 1821 i New York, av foreldre Daniel Corning og hustru Nancy Vibbert. Sarah døde 4/6. 1912 og hun ligger også begravet på Graceland gravlund i Chicago.

Paoli startet legepraksis først i Springfield ,Ohio eller i Illinois. Den ble svært vellykket, og han ble her valgt til æresmedlem i Ohio Medical Society. Han fikk amerikansk stemmerett og ble her aktiv i det politiske miljø som kjempet for avskaffelse av slaveri, han ga også sin støtte til at kvinner skulle få stemmerett.

Han dro 1853 videre til Chicago, her var han med på å danne Det Republikanske Parti, og som takk ble han utnevnt til bylege i Chicago i 2 perioder.Sammen med Marcus Trane (som også en tid var medlem av Nora) stiftet han i 1869 Den Skandinaviske Fritænkerforening. Han ble også en god venn av den veltalende og omstridte politikeren Robert Ingersoll, kjent som en stor agnostiker. De hadde besøk av kjente norske som Ole Bull, Aasta Hansteen og Bjørnstjerne Bjørnson. Paoli og hans krets ble imidlertid fordømt av det Norsk-Lutherske Presteskap i U.S.A. I Chicago startet Paoli igjen en vellykket privatpraksis og var med på bygge ut helsetilbuget i byen. I 1866 ble han æresdoktor ved Rush Medical College, et college som etter hvert fikk mange norske studenter. I 1870 var han en av stifterne av Womens Medical College i Chicago,

her fikk kvinner anledning til å ta sin legeutdannelse hvorav mange norske. Han var i 1887 en av 10 stiftelsesmedlemmer i Scandinavien-American Medical Society of Chicago, her fikk i 1893 også kvinner adgang.

Paoli var en høyt respekter lege og ble to ganger valgt til president i Chicago Medical Society.

Hans mulige hemmeligholdelse av sin fortid har nok noe med sin far å gjøre som ung var en stor kjøpmann i daværende Christiania. Dette kan vi komme tilbake til en annen gang.

Knut A. Olsen Losje V. Fredrikstad.

Den som tror at høy utdannelse alene gir visdom og klokskap, han har ikke engang sett begynnelsen på visdommens vei.

Thor Heyerdal

Våre Hedersbrødre

Fra venstre Rikslendermann Øystein Tunli, Hedersbroder Harry Jacobsen og Drott Arthur Farestveit

Den 10. april i år var det 50 år siden Broder Harry Jacobsen ble tatt opp som Broder i Losje St. Olav nr XII, Bergen. Begivenheten ble markert ved Losjens Installasjon onsdag 4. mai med tildelingen av Ordenens Hedersbevisning for 50 års medlemskap. 16 mai i år ble Harry 82 år. Losjens nyinnsatte Embetsmenn delte mer enn gjerne Brødrenes gratulasjoner og oppmerksomhet med en meget fortjent Hedersbroder. Rikslendermann Øystein Tunli hadde på Riksløsjens vegne gleden av å tildele Broder Harry den velfortjente Hedersbevisning. Dette var den 1. hedersbevisning for 50 år som er utdelt i Losje XII. Rikslendermann berømmet Broder Harry for hans innsats for sin Losje gjennom mange år i mange Embeder og verv, derav også Drott i perioden fra 1968 til 1971. Avtroppende og igjen, påtroppende Drott Arthur Farestveit følte seg bæret og veldig stolt over og få være med på denne spesielle markeringen; "Jeg fyller 50 år senere i år, og her står en Losjebroder med 50 års medlemskap foran meg, her kan man ikke bli annet enn ærefull – gratulerer med dagen"

Broder Harry takket for oppmerksomheten og satte stor pris på Hedersbevisningen. Harry hadde ikke vært i Losjen på noen år og var gladlig overrasket over våre lokaler og vår fantastiske Losjehall. Han takket for mottakelsen og velkomsten og syntes Losjens møte og innhold hadde blitt fantastisk mye bedre siden sist han var i Losjen – og kom gjerne igjen. Det ble også mange gode taler og ord på ettermøte for ytterligere og sette en god ramme rundt feiringene.

Losje XVIII Lillehammer.

Losje XVIII sin Kantor Kyrre Rosenvinge fikk sitt velfortjente 25 års hederstegn tildelt av Riksskattmester Roar Flatmoen under losje XVIII sin installasjon den 3/2-2011.

Med Broderlig hilsen
Kurt Eriksen Drott

*Der er en lykke i livet
som ikke kan vendes til lede:
Det at du gleder en annen,
det er den eneste glede.
Arnulf Overland*

En tragedie vi ikke trodde kunne ramme oss

Nå er en annerledes sommer over. Svært annerledes. Olsok, 29. juli, til minne om Hellig Olav, er en betydningsfull merkedag for mange St. Olavsbrødre og Valkyriesøstre. Olsok ble i år markert med det norske flagg på halv stang i respekt for alle omkomne ved terroranslagene mot Regjeringskvartalet og AUF-leiren på Utøya, og deres etterlatte.

Avisene kunne melde om stor oppslutning om alle minnemarkeringer etter tragedien, også de som ble holdt 29.07. Olsokmessen i Stiklestad kirke ble holdt med en nedjustert nasjonal vinkling i salmevalget sett i lys av 22. juli. Også mange andre steder ble Olsok og terrorangrepet markert i samme arrangement.

Komme videre

Når dette skrives er rystelsene fra 22. juli fortsatt sterke i vårt indre. Når det leses er forhåpentlig noe av de verste sjokkerte følelsene avtatt. For å si det med komikeren Kristian Valen da han hadde underholdt i showet på Olsokmarkeringen til Stiklestad Nasjonale kultursenter: "Det er i de mørkeste stunder at man trenger å koble av og le." Det har nok vært umulig for mange å følge dette rådet de første ukene etter de grufulle hendelsene, men etter hvert trenger vi å komme tilbake til et så normalt liv som det er mulig å få til.

Ettersom dagene blir kortere og det går mot mørkere tider, bør vi huske på de lyse stunder vi har hatt. De lyse stunder kan være vanskelig å få øye på for de som har vært hardt rammet, da kan det vært en god hjelp å ha noen å snakke med om de vonde tingene. Det er da de indre verdier virkelig kommer til sin rett. Om en selv har vonde opplevelser å slite med, er det kanskje andre i ens omgangskrets som

enda mer trenger en som kommer og vil snakke. Om det ikke løser problemene der og da, er det allikevel godt å få snakket om det en sliter med. Det gjelder i lange tider etter traumatiske hendelser, ikke bare i den perioden et kriseteam kan tilby hjelp. Så derfor er oppfordringen: Besøk en broder eller bekjent uten å ha noe ærend eller i det minste, ring og slå av en prat.

Mot lysere tider

Selv om ukene og månedene som ligger foran oss er mørke i konkret forstand, kan vi lyse dem opp med å tenke på de lyse stunder vi husker. Bare det at snøen kan komme og lyse opp etter mange regntunge høstdager bør kunne lette på humøret. En glede over de lyse dager en har hatt kan være med på å underbygge våre indre verdier, generell glede over fortsatt å være med, underbygge den kjærlighet vi har til mennesker nær oss, en stadig søken etter sannhet og arbeide for at mennesker som bevisst eller ubevisst omgår sannheten for å mele sin egen kake, blir motarbeidet på en effektiv måte men uten å skape fronter som kan virke mot sin hensikt.

Og om ikke lenge går det mot vår igjen! Vi som er aktive i losjen og andre steder er som regel opptatt med givende aktiviteter hele tiden. Da går tiden fort og de mørke høst- og vinterdagene avløser hverandre så raskt at vi snart kan skrive nytt årstall og registrere økt daglengde i minutter allerede! Ha en god og givende losjehøst!

Broder Svein Erik Strande

Å leva, det er i livet å finna det største verd

Gode Ordensbrødre!

Det er vel ingen av oss som ikke har hørt eller sunget denne vakre salmen av Anders Vassbotn, med tone av Per Steenberg. For min del sitter hvert ord og tone spikret inn siden barndommen, da vi sang den på skolen mange ganger i løpet av uka. Denne gjentagelsen kunne nok fortone seg litt kjedelig og kanskje litt intetsigende for noen. Men for mange satte ord og toner spor etter seg, slik også hos meg. De tre versene rommer etter min mening svaret på hele livets gåte:

*Å leva, det er å elska
det beste di sjel fekk nå,
å leva det er i arbeid
mot rikare mål å trå.*

*Å leva, det er i livet
å finna det største verd;
å leva, det er å vinna
til sanning i all si ferd.*

*Å leva, det er å leggja
all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet
å spegla Guds himmel av.*

Ordene sitter der, og tonen med, men hvilken betydning hadde innholdet i teksten for oss da? Trolig betydde de ikke så mye den gangen. Men i voksen alder, og senere i livet, har møtet med ord og toner i denne salmen grepet meg mange ganger. Siste gang var i bisettelsen av vår kjære Ordensbroder Tormod Carlsen i Jeløy kapell 31. august i fjor. Jeg husker at jeg tenkte på hvor riktige alle ord i salmen var i den sammenhengen.

Versene har også fått sterk betydning for meg etter de tragiske hendelsene i Oslo og på Utøya 22 juli i år. Vi har fått oppleve sårbarheten i livet. Vi har fått erfare hvor kort vei det er fra lykke og glede, til kaos, redsel, sorg og uendelig fortvilelse.

Å leva, det er å elska det beste di sjel fekk nå. Hele livet strekker vi oss etter nye mål. Vi bærer på drømmer og søker etter opplevelser og trygghet som gir mening

i livet. Innerst i oss leter vi etter det optimale, det som skaper ro og harmoni i hverdagen. I vårt ordensarbeide får vi god hjelp gjennom opplæring, ritualer og gjentagelser på våre møter. *Det beste di sjel fekk nå.* Aner vi en begrensning her? Har vi, hver enkelt av oss, et ansvar for hva vi vil og kan oppnå i livet? Gjelder det også i vårt Ordensarbeide?

Å leva det er i livet, å finna det største verd. Hvilke verdier er viktige for deg og meg? I vår sammenheng går jeg ut fra at vi er på søken etter de samme; de rene, de edle, de gode og de sanne verdier. Til sist i dette verset blir vi invitert til å være sanne. Du verden som jeg lengter etter at dette skal bli virkelighet i vår Orden!

I siste vers blir vi invitert til begrave all urett og løgn. Denne oppfordringen må vi alle Ordensbrødre i Ordenen Riddere av det Hvite Kors ta med oss inn i det viktige året som står foran oss. Gjør vi det, tror jeg vi får se Guds himmel blir *speglet* av, og vi kan trygt gå videre i vårt ordensarbeide.

Har vi så noe å lære av siste ukes hendelser? Ja, når vi gjengjelder vold, drap og urett med engasjement, samhold, samhörighet, kjærighet, omsorg og medkjensle. Hvis vi etter urett evner å tilgi og arbeide for fred med hverandre, da tror jeg på fremtiden for oss!

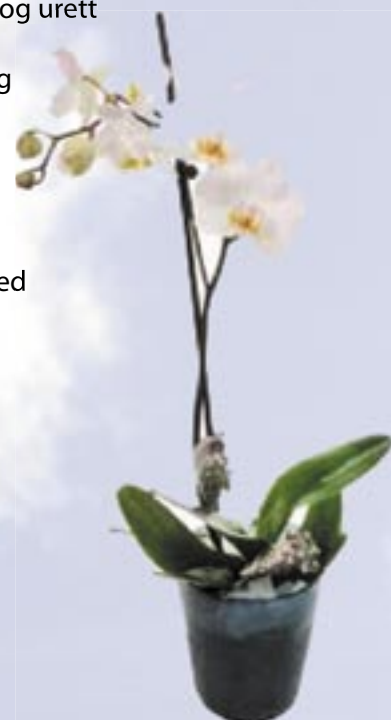
Gode Ordensbrødre, lykke til med fremtiden!

Carpe diem!

Trondheim, 1. august 2011

Peder J. Smehaug,

Riksskald

Rekruttering nok en gang *v/Riksjarl Leif Aker*

Rekruttering har vært et svært sentralt tema i lang tid, få andre temaer har hatt den samme fokus over tid på møter og i innlegg som nettopp rekruttering. Og det er ikke uten grunn. Det har vært og er fortsatt et satsningsområde i Ordenen, og det er nedlagt store ressurser både av penger og av tid for å forbedre fokus, teknikker og rutiner vedrørende vår medlemssituasjon. Vi har hatt en målsetting om en definert netto økning av antall Brødre i flere år uten at vi kan si å ha oppnådd det. Forklaringene kan være mange og ulike i de respektive losjer, men ett spørsmål bør alle stille seg, og besvare 100% oppriktig .

Har min losje og jeg som Broder gjort vårt beste og det står i vår/min makt å gjøre noe bedre og/eller annerledes?

Har vi hatt den fokus som er nødvendig, har vi snudd hver eneste sten, har vi virkelig tatt i bruk de hjelpemidler som er utviklet for en så effektiv og målrettet rekruttering som mulig, og som er stilt til vår disposisjon?

Har vi gjort det som står i vår makt? Med hånda på hjertet, har vi det?

Noen veldig få, kanskje, kan si at, jo, det har vi gjort. Egentlig tror jeg ikke at det er noen. Ha meg unnskyldt hvis jeg tar feil.

Noen eller mange vil sikkert hevde at de har rutiner og praksis for god rekruttering og kan endog vise til svært gode resultater.

Det er ikke all rekruttering som er god rekruttering. Rekruttering er kun god, når den målt over tid, viser

at den opptatte nye Broder er aktiv, engasjert og motivert etter mange års medlemskap i Ordenen. Derfor kan man ikke si at i vår losje er vi dyktige på rekruttering, bare se på hvor mange brødre vi tok opp forrige semester.

Er for eksempel en losje som tok opp 7 Brødre for tre år siden og hvor bare 3 av disse er fortsatt aktive medlemmer, bedre på rekruttering enn den losje som tok opp bare 3, men hvor alle tre er fortsatt aktive?

Den sentrale Rekrutteringskomiteen har utarbeidet mye godt stoff og hjelpemidler både med hensyn til verving av nye medlemmer, men kanskje like med hensyn hvordan vi skal ta vare på våre nye Brødre, og hvordan få de til å trives i sin nye Ordenstilværelse. Det er mye godt tankegods som her er omarbeidet til praktiske tips, hjelpemidler og materiell.

Det er dessverre ikke alle losjer som har tatt i bruk denne håndboken. Har din?

Yter vi Rekrutteringskomiteen full rettferdighet, når vi velger å ikke ta i bruk et slikt hjelpemiddel?

Min hensikt med disse ord er å oppfordre alle losjer å sette seg inn i håndbokens innhold, og også benytte seg av dette i sitt praktiske arbeid.

La oss sammen ta rekruttering på alvor, sette oss målsettinger på kort og lang sikt, og ikke minst benytte oss av de hjelpemidler som allerede finnes. Husk at enhver ny Broder i Ordenen er en gave til oss selv.

Lykke til Brødre!

Litt vondt skal menneskene ha, ellers holder de opp å være mennesker. Så setter de seg bare og kjeder seg og vet ikke hva glede er.
Gabriel Scott

Fra venstre:
 Forrettende Skutilsvein Ole Einar
 Haugen, Rikslendermann Øystein Tunli, Drott
 Arthur Farestveit
 Forrettende Skutilsvein Kjell Olav Nyfløt

Fremste rekke fra venstre: Sk.m Terje Helle, Jarl Audun Skauby, Drott Arthur Farestveit og Kansler Tom Engeberg. Bakre rekke fra venstre: I.Lv. Stein Erik Kleppe, Sk.sv. Oddvar Selvik, Skald Kjell Nyhamn og 1. Sk.sv. Leif Henne. Lendermann Ben Sundt og Y.Lv Norvald Sandal var forhindret fra og delta og vil bli installert på neste semesters første møte.

Utdeling av Hedersbevisning for 50 år i Losje St. Olav nr XII samt Installasjon i Losje XII, Bergen onsdag 4. mai 2011.

Installasjonen ble gjennomført av Rikslendermann Øystein Tunli med forrettende Skutilsveiner Kjell Olav Nyfløt og Ole Einar Haugen fra Losje XVIII Lillehammer.

Seremonien ble gjennomført på en meget stilfull måte og det nye Råd og Hird består nå av en meget fin sammensetning av unge og eldre Losje Brødre.

Høye Drott, Broder Arthur Farestveit takket alle i Hirden for det siste årets innsats og poengterte viktigheten av og stå sammen og arbeide i felleskap. "Dere har alle like stor ære for gjennomføringen av gode møter og driften av Losjen, uten deres støtte og hjelp hadde det ikke blitt de samme møtene – takk til dere alle" sa vår Høye Drott. Han så frem til et like fremgangsrikt og flott nytt Losjeår der fjorårets 6 opptagelser av nye brødre og 2 på vent i det nye Losjeåret sporet til ny giv. Han minte alle brødrene på viktigheten av grunnstammen til videre drift av våre Losjer som er nye brødre i St. Olavskapelet og manet alle til og se seg om frem til nytt semester etter nye kandidater. Han ønsket alle en riktig god sommer og takket for fornyet tillit og flott møte og ønsket alle velkommen til neste semesters første møte onsdag 7. september.

Audun Skauby
 Jarl, Losje XII, Bergen

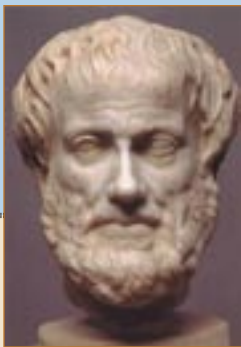

Neste nummer av St.Olavposten kommer ut 15. desember. Frist for stoff til dette nummer er 15. november.

Skriv om små og store ting som foregår i din Losje.

I denne utgaven fikk vi ikke med alt stoffet som ble sendt inn. Vi håper at vi skal få muligheten til å bruke dette i senere utgaver.

Det vesentlige ved lykken er ikke rikdom og nytelse, men aktivitet, den frie utfoldelsen av evner, samt vennskap med gode mennesker.

Aristoteles

Brødre som har gått bort:

Haveland Asbjørn Tore Losje IX

Født 03.01.1945 Død 15.07.2011

Fjeldheim Bjørn Olaf Losje XX

Født 14.04.1944 Død 07.07.2011

Bakken Einar Sigurd Losje XVI

Født 21.06.1930 Død 06.07.2011

Nørstebø Svein Olav Losje XV.

Født 28.12.1931 Død 31.05.2011

Johnsen Jan Hugo Losje X

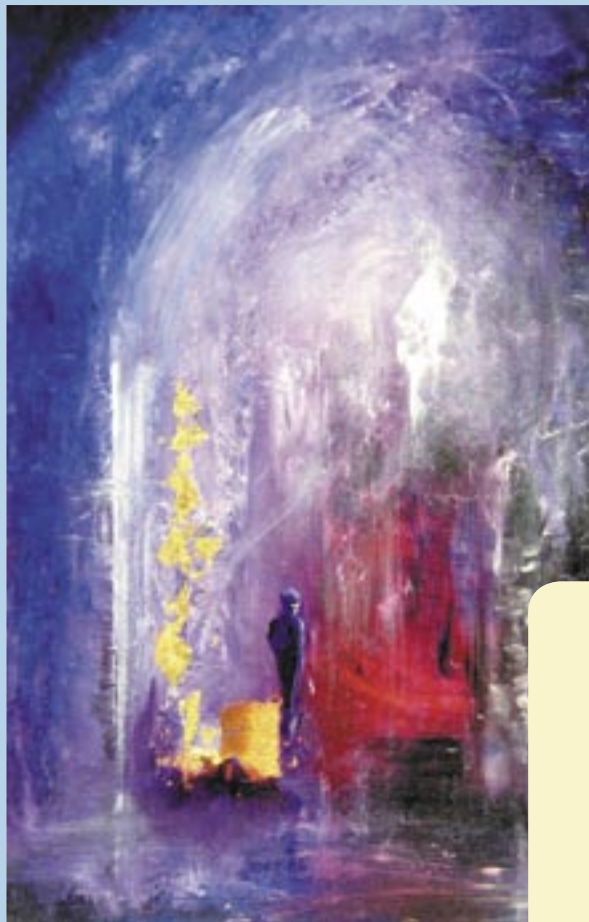
Født 13.01.1943 Død 26.05.2011

Windsland Nils Petter Losje XXIV

Født 20.11.1949 Død 14.04.2011

Vi lyser fred over deres minne

Vi ønsker nye Brødre velkomne i vår Orden:

Losje XXV	Haugdahl Stein Erik	26.05.2011.
Losje II	Olsen Jarl Rune	23.05.2011.
Losje II	Haugen Terje	23.05.2011.
Losje XX	Schøning Frode	12.05.2011.
Losje XVIII	Halla Hans Arne	11.05.2011.
Losje XVIII	Afseth Ole Halvor	11.05.2011.
Losje I	Klingen Thor-Richard	02.05.2011.
Losje I	Karlsen Jan Erik	02.05.2011.
Losje XVIII	Skansgård Frank Werner	28.04.2011.
Losje XVIII	Enger Geir Ottar	28.04.2011.
Losje XX	Dalva Øystein	28.04.2011.
Losje XXVII	Bakken Steinar	31.03.2011.
Losje V	Gagnås Flemming	23.03.2011.
Losje V	Jæger Harald	23.03.2011.
Losje V	Hollung Tore	23.03.2011.
Losje XIV	Lund Tønnessen Kjetil	23.03.2011.
Losje XIV	Langaard Tore	23.03.2011.

St. Olavposten, Postboks 1110, 2806 Gjøvik

St. Olavposten skal være et bindeledd mellom Ordensbrødre og mellom Valkyriesøstre. Det er Ordenens ledelse, St. Olavlosjenes ledelse og Valkyrielosjenes ledelse, samt enkeltbrødre i St. Olavlosjene og enkeltøstre i Valkyrielosjene som gjennom administrative og åndelige innlegg, samt formidling av opplevelser i sosiale samvær skal bidra til større forståelse og kunnskap om Ordenen og hverandre over Losjegrensene.

Redaksjonen for ST. OLAVPOSTEN: rhkposten@losje.org

Ansvarlig redaktør: Riksdrott,

Redaksjonsleder: Svein Erik Strande,

tlf 61 17 25 48 m. 90 83 42 14, sstran@broadpark.no

Øvrige redaksjonsmedarbeidere: Stein Arne Ek stein.ek@online.no, Roy-Arne Ekern, roy-eker@frisurf.no, Rolf Joar Stokke, rolf.joar.stokke@hamarmedia.no Jan Gunnar Olsen jagolsen@online.no

B

NORGE P.P. PORTO BETALT

**RETURADRESSE:
RHK-Norge
St. Olavposten
Postboks 1110
2806 Gjøvik**

*Dejligst af alle glæder
er glæden for slet ingenting,
ikke for noget du kan eller vil,
glæden for intet og glæden for alt,
glæden fordi du er til.*

Axel Juel